

Bratia a sestry,

práve prečítaný oddiel z Písma svätého nám nepriamo ukazuje súvislosť medzi ľudskými predstavami a vierou. Môžeme si všimnúť ako ľahko naše vlastné predstavy veľakrát určujú a ovplyvňujú našu vieru.

Keď Lazár vážne ochorel, poslali jeho sestry, Mária a Marta, Ježišovi odkaz, aby mu to oznámili. To, že tá choroba bola skutočne vážna, potvrdzuje fakt, že Lazár nakoniec zomrel. No Pán Ježiš neprišiel k Lazárovi hneď ako sa to dozvedel. Prišiel až o niekoľko dní! Pritom miesto, kde sa Lazár nachádzal, nebolo vôbec ďaleko. Bolo by však prenáhlené a aj nespravodlivé obviniť Ježiša z necitlivosti a ľahostajnosti. Zamyslime sa, prečo Ježiš neprišiel k Lazárovi hneď. Minimálne kvôli tomu, aby ho v trápení povzbudil.

Po prvé, už z odkazu Lazárových sestier sa dozvedáme, že Ježiš Lazára poznal a mal ho rád. Rozprávač nám prezradil, že Ježišovi záležalo aj na Lazárových sestrách a určite ich nechcel vystaviť zbytočnému žiaľu.

Po druhé, Ježiš vedel, čo sa stane a aj to, prečo sa to má stať. Určite by sme si z dnešného textu nemali odniesť to, že by sme sa mali vyhýbať ľuďom, ktorí sú chorí alebo zomierajú. Ježiš sa nebál smrti, veď z iných textov vieme, že s láskou pristupoval aj k malomocným – k tým, ktorým sa všetci vyhýbali, aby sa nenakazili. Ježiš neznižuje závažnosť situácie, keď človek ochorie. Prečo potom prišiel až štyri dni po Lazárovej smrti? Pán Ježiš povedal: *Tá nemoc nie je na smrť, ale pre slávu Božiu, aby oslávený bol ňou Syn Boží.* (4. v.)

Pán Ježiš vzkriesil Lazára z mŕtvych. Urobil to, čo môže vykonať iba Boh. Sláva patrí Bohu a oslávený je aj Ten, kto od Boha prichádza, a to Boží syn. Ježiš svojim učeníkom oznámil, že Lazár zomrel a že ide k nemu. No učeníci ho od toho odhovárajú. Len nedávno ho tam chceli ukameňovať a teraz sa tam chce opäť vrátiť. Učeníci nasledujú Ježiša, ale ešte stále majú svoje predstavy a chcú, aby sa aj Ježiš orientoval podľa toho, čo oni pokladajú za správne. Ešte stále neveria v Ježiša. Bolo potrebné, aby videli, čo Ježiš dokáže – aby sa vzdali svojich predstáv a nechali sa viesť Bohom. Ježiš nekonal podľa ľudských predstáv, pretože Jeho cieľom bolo, aby bol oslávený Boh.

V Evanjeliu podľa Jána Ježiš otvorene hovorí: „Ja a Otec sme jedno.“ Svojimi činmi Pán Ježiš túto jednotu potvrdzuje. Ježiš si nenárokoval slávu, ktorá by mu nepatriła. Keď ho napr. chceli ľudia korunovať za kráľa, vzdialil sa. Nárokoval si slávu, ktorá mu patrí! Ježiš nie je kráľ zo sveta, ale Kráľ nad svetom. Nie je len jeden z mnohých, ale jediný svojho druhu. Nie je kráľ – je Kráľ kráľov a Pán pánov. Ježiš má moc aj nad tým posledným nepriateľom – nad smrťou. Ježiš hovorí: *Ja som vzkriesenie a život - kto verí vo mňa, bude*

žiť, aj keď umrie, a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa. (25. a 26. v.)

Povedal to Marte, ktorá mu vyšla naproti. Marta v Ježiša uverila, ale ešte stále má svoje predstavy. Hovorí, že vie, že Lazár vstane pri vzkriesení v posledný deň. Pán Ježiš jej poukazuje na prítomné spasenie. Marta verí, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, ktorý mal prísť na svet. Avšak nehovorí, že verí, že by Ježiš mal moc nad smrťou. Neskôr to aj potvrdzuje: keď Ježiš povedal, aby otvorili hrob, postavila sa proti tomu. Veď Lazár je v hrobe už štyri dni a telo sa už rozkladá. Tým jasne potvrdila to, že neverí, že Ježiš je vzkriesenie.

V Ježišovu absolútnu moc neverila ani jej sestra Mária. Keď sa neskôr stretol Ježiš aj s Máriou, Mária povedala: *Pane, keď by si bol býval tu, nebol by mi brat umrel.*“(32. v.) Je to tá istá veta, akou začala aj Marta, ale Mária sa plne sústreďuje na Krista. Potom predsa len ide plakať spolu s ostatnými smútiacimi. Je prirodzené smútiť, ale v kontexte celého textu je to vyjadrením nevery v Ježišovo vzkriesenie.

Tesne predtým, ako Ježiš vzkriesil Lazára, sa ešte raz stretávame s ľudskými predstavami ohľadom Božieho konania. Niektorí si vraveli, či ten, ktorý dal zrak slepému, nemohol spôsobiť, aby sa chorý uzdravil. Narážali na udalosť, keď Ježiš vyliečil človeka, ktorý bol slepý od narodenia. Chceli Ježiša ako zázračného liečiteľa, a to by im možno aj stačilo. Jób povedal: *Hospodin dal, Hospodin aj vzal...* (Jób 1) Jób aj v ťažkostiach veril, že všetko, čo Boh robí, je dobré. Pán Ježiš v Getsemanskej záhrade, tesne pred svojím zatknutím, povedal v modlitbe Bohu: *Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. Avšak nie ako ja chcem, ale ako Ty.* (Mt 26, 39) Ježiš dôveroval Bohu a išiel cestou kríža. Bola to cesta ťažká, plná utrpenie, ale zároveň jediná cesta spasenia.

Pán Ježiš nekonal podľa ľudských predstáv, ale všetko robil na Božiu slávu. Ježiš má moc nad všetkým, prelomil aj putá smrti. Neverili tomu učeníci, neverili zástupy, ani Mária a Marta. Veriaci človek musí neraz zápasit' s predstavami sveta, ale aj s vlastnými predstavami.

Pán Ježiš vzkriesil Lazára a tým vyjavil svoju slávu. Boh je pri nás aj v smutných či bolestivých chvíľach. Je ťažké vzdať sa svojich predstáv a veriť v Ježiša – veriť, že má všetko vo svojej moci a že je pri nás v každej chvíli. Takýto zápas vo svojom vnútri zvädzal aj otec z jedného biblického príbehu. Ten otec mal chorého syna. Prišiel za Ježišom, aby jeho syna vyliečil. Ten muž v rozhovore s Ježišom hovorí niečo, čo veľmi dobre vystihuje vnútorný zápas veriaceho, hovorí: *Verím! Pomôž mojej nevere!* (Mk 9, 24) Nech nás Duch Svätý vedie, aby sme aj cez pochybnosti a vlastné predstavy vytrvali vo viere v Ježiša až do konca. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Evanjeliu podľa Marka v 5. k.:

Pán Ježiš hovorí: *„Neboj sa, len ver!“*

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, ten nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.